SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2026/689

z dne 22. januarja 2026

o spremembi Smernice (EU) 2015/510 o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2014/60) *(ECB/2026/1)*

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 127(2), prva alinea, Pogodbe,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti člena 3.1, prva alinea, členov 9.2, 12.1, 14.3 in 18.2 ter člena 20, prvi odstavek, Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Enotna denarna politika zahteva opredelitev orodij, instrumentov in postopkov, ki jih uporablja Eurosistem, ki ga sestavljajo Evropska centralna banka (ECB) in nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro (v nadaljnjem besedilu: NCB), da bi se ta politika izvajala na enoten način v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.

(2) Svet ECB je 29. novembra 2024 odločil o sprejetju nekaterih ukrepov, ki naj bi spodbudili večjo harmonizacijo okvira Eurosistema za zavarovanje. Prvič, nekatere vrste finančnega premoženja, sprejete v skladu z začasnim okvirom, bi bilo treba vključiti v splošni okvir za zavarovanje, in sicer (a) tržno finančno premoženje, denominirano v ameriških dolarjih, britanskih funtih in japonskih jenih, ter (b) listinjene vrednostne papirje z drugo najboljšo bonitetno oceno na stopnji kreditne kvalitete 3 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema, ki izpolnjujejo kriterije primernosti, določene v začasnem okviru za zavarovanje. Drugič, poleg internih bonitetnih sistemov NCB, ki se trenutno sprejemajo kot bonitetni vir, bi morali sprejeti tudi statistične interne bonitetne sisteme NCB, zato pa bi morali prve poimenovati „celoviti interni bonitetni sistemi“, da bi jih razlikovali od statističnih. Tretjič, pri postopku za sprejetje statističnih internih bonitetnih sistemov kot tretjega bonitetnega vira nasprotne stranke je primerno opustiti zahtevo po predložitvi izjave, ustrezno utemeljene s poslovnimi razlogi, da se olajša uporaba tovrstnih sistemov. Četrtič, Svet ECB je tudi odločil, da bi morali zaradi omejene dosedanje uporabe in majhnega povpraševanja odpraviti primernost hipotekarnih dolžniških instrumentov in netržnih dolžniških instrumentov, zavarovanih s primernimi bančnimi posojili, za zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, da bi poenostavili okvir Eurosistema za zavarovanje.

(3) Po izteku prehodnega obdobja v zvezi z uporabo obrazcev ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila in postopni ukinitvi postopka za Eurosistemovo imenovanje repozitorijev podatkov na ravni posameznega posojila, o čemer je Svet ECB odločil 22. marca 2019, so potrebne posledične spremembe ustreznih določb okvira denarne politike Eurosistema.

(4) Dodatno je treba izpopolniti kriterije primernosti, ki se uporabljajo za listinjene vrednostne papirje kot primerno zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, da se izrecno izključijo listinjeni vrednostni papirji, katerih izdajatelj je izpostavljen tveganju preostale vrednosti.

(5) Pojasniti je treba, kako se v Eurosistemovem okviru za nasprotne stranke obravnavajo subjekti, za katere je bila sprejeta shema za reševanje, ki temelji na strategiji reševanja z odprto banko, da bi se pri ocenjevanju finančne trdnosti upoštevali veljavni postopki in roki.

(6) Dodaja se pojasnilo glede ocene finančne trdnosti nasprotne stranke, kadar Eurosistem sprejme diskrecijske ukrepe iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja.

(7) Kriterije primernosti, ki se uporabljajo za variabilne kupone, vezane na referenčno mero v obliki indeksa inflacije, bi bilo treba urediti v posebnih določbah, s katerimi bi se ti kriteriji razlikovali od kriterijev primernosti za instrumente z drugimi variabilnimi kuponi, in ki bi zagotovile večjo jasnost.

(8) Pojasniti je treba, da bi se morali kriteriji primernosti, ki se nanašajo na obliko izdaje mednarodnih dolžniških instrumentov, uporabljati samo za mednarodne dolžniške instrumente, izdane prek mednarodnih centralnih depotnih družb v obliki zbirnih listin (*global notes*) in predstavljene v fizičnem (papirnem) potrdilu ali elektronski (digitalni) kopiji papirne zbirne listine. Vendar pa bi si moral Eurosistem za mednarodne dolžniške instrumente, izdane prek mednarodnih centralnih depotnih družb v popolnoma nematerializirani obliki, pridržati pravico, da preveri, da ti instrumenti (a) ne povzročajo pomembnih tveganj, ki bi lahko vplivala na Eurosistem kot imetnika zavarovanja, in (b) so veljavno nastali po veljavnem pravu, ne glede na to, s pomočjo katere tehnologije se izdajo.

(9) Pojasniti bi bilo treba kriterije primernosti, ki se uporabljajo za bančna posojila kot primerno zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, in sicer bi bilo treba izrecno izključiti nedonosna bančna posojila (*non-performing credit claims*) ter tako zagotoviti, da bo Eurosistem zaščiten pred tveganji, ki jih prinašajo, in da se bo pri kreditnih poslih Eurosistema sprejemalo samo ustrezno zavarovanje.

(10) Glede na velike razlike v številu, vrednosti in vrstah finančnega premoženja ter okoliščinah posameznih primerov neizpolnjevanja obveznosti so potrebne prilagoditve, s katerimi bi omogočili učinkovitejšo in prožnejšo uporabo denarnih in nedenarnih kazni, ki se naložijo nasprotnim strankam, ki ne spoštujejo nekaterih pravil v zvezi z operacijami denarne politike.

(11) Svet ECB je 23. julija 2025 odločil, da v okvir Eurosistema za zavarovanje uvede „podnebni faktor“. Eurosistem sklepa kreditne posle s primernimi nasprotnimi strankami, da dosega svoj poglavitni cilj stabilnosti cen, ki ga je Svet ECB opredelil kot simetričen 2-odstotni inflacijski cilj v srednjeročnem obdobju. V skladu s členom 18.1 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke morajo biti ti posli zavarovani z ustreznim zavarovanjem. Ključno tveganje pri teh poslih je možno zmanjšanje vrednosti zavarovanja, kadar nastane primer kršitve nasprotne stranke in Eurosistem za negotovo obdobje postane pravni lastnik zavarovanja.

(12) Eurosistem v svojem sedanjem okviru za zavarovanje uporablja več ukrepov za zmanjševanje finančnih tveganj, povezanih z njegovimi posojilnimi operacijami, možni finančni učinek negotovosti, povezanih s podnebnim prehodom, pa še ni obravnavan. S tem povezana finančna tveganja za Eurosistem izhajajo iz možnosti prevrednotenja finančnega premoženja zaradi nepričakovanih šokov pri podnebnem prehodu, ko se gospodarstvo usmerja v nizkoogljično prihodnost, k čemer prispevajo spremembe v politiki, tehnologiji, tržni dinamiki in preferencah potrošnikov. Svet ECB je zato odločil, da bo uvedel „podnebni faktor“, ki je dodaten ukrep za obvladovanje tveganj s ciljem, da se možni finančni vpliv negotovosti, povezanih s podnebnim prehodom, zmanjša s prilagoditvijo vrednosti, pripisane primernemu tržnemu finančnemu premoženju, ki ga izdajo nekatere nefinančne družbe in z njimi povezane družbe ter se mobilizira v zavarovanje, odvisno od tega, kako lahko na to finančno premoženje vplivajo v prihodnost usmerjene negotovosti, povezane s podnebnim prehodom.

(13) Prilagoditev vrednosti, pripisane primernemu finančnemu premoženju, mobiliziranemu v zavarovanje, bi morala temeljiti na sklopu objektivnih meril, da se zagotovi, da je ukrep primeren za doseganje zastavljenega cilja, tj. zmanjševanja finančnih tveganj, in ni strožji, kot je potrebno za doseganje navedenega cilja. Podnebni faktor bi bilo treba izpeljati iz ocene negotovosti, ki jo sestavljajo trije elementi: (a) za sektor značilni stresor: enotni „tržni faktor“, ki se izpelje iz pričakovanega primanjkljaja v neugodnem scenariju v okviru Eurosistemovega podnebnega stresnega testa in se uporablja za vse finančno premoženje, ki ga izdajo podjetja v določenem sektorju; (b) za izdajatelja značilna izpostavljenost: mera izpostavljenosti izdajatelja negotovostim, povezanim s prehodom, ki temelji na metodologiji, razviti za nagibanje (*tilting*) nakupov v okviru programa nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja; in (c) za finančno premoženje značilna ranljivost: ocena, kako občutljiva je tržna cena posameznega finančnega premoženja na nepričakovane prihodnje podnebne šoke, ob upoštevanju preostale zapadlosti tega finančnega premoženja. Na podlagi ocene negotovosti bi moral Eurosistem vsakemu primernemu tržnemu finančnemu premoženju, ki spada na področje uporabe tega ukrepa za upravljanje tveganj, dodeliti podnebni faktor, s katerim se lahko po uporabi drugih ukrepov za obvladovanje tveganj dodatno prilagodi vrednost zavarovanja iz naslova tega finančnega premoženja. Finančnemu premoženju, ki postane primerno med dvema letnima posodobitvama v zvezi s podnebnim faktorjem, bi se moral na začetku dodeliti podnebni faktor v višini mediane podnebnih faktorjev za vrsto finančnega premoženja, v katero to finančno premoženje spada, tj. za obveznice, srednjeročne dolžniške vrednostne papirje ali komercialne zapise. Z uporabo mediane podnebnih faktorjev za posamezno vrsto finančnega premoženja se upoštevajo inherentne razlike med vrstami finančnega premoženja glede njihove cenovne občutljivosti na podobne šoke ter uravnotežijo vidiki upravljanja tveganj in učinkovitosti do naslednje letne posodobitve.

(14) Podnebni faktor bi bilo treba kalibrirati tako, da bo sposobnost Eurosistema za izvajanje denarne politike s široko razpoložljivostjo zavarovanja ostala neokrnjena.

(15) Podnebni faktor bi moral odražati negotovosti, povezane s podnebnim prehodom, ki jim je lahko izpostavljeno tržno finančno premoženje, ki ga izdajo nekatere nefinančne družbe in njihovi povezani subjekti. Osredotočenost na to tržno finančno premoženje temelji na boljši razpoložljivosti podatkov v tem segmentu in izkušnjah, ki jih je Eurosistem pridobil pri vključevanju tveganj, povezanih s podnebnim prehodom, v program nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja. Podnebni faktor, vključno z njegovim področjem uporabe, metodologijo in kalibracijo, bi moral Svet ECB redno pregledovati in bi se moral po potrebi posodabljati, da bi se (a) upoštevala vse večja razpoložljivost ustreznih podatkov in modelov ter (b) ocenile zadevne regulativne spremembe in izboljšave zmogljivosti za ocenjevanje tveganj.

(16) Z uvedbo podnebnega faktorja kot dodatnega ukrepa za obvladovanje tveganj Eurosistem nadalje zagotavlja svojo skladnost s členom 11 Pogodbe o delovanju Evropske unije, po katerem se morajo zahteve varstva okolja vključiti v opredelitev in izvajanje politik in dejavnosti Unije, kar vključuje denarno politiko Unije. Podobno se z uvedbo tega ukrepa zagotavlja skladnost z obveznostjo Eurosistema iz člena 7 Pogodbe, ki od Unije zahteva, da skrbi za notranjo usklajenost svojih politik in dejavnosti.

(17) Ker se bo podnebni faktor tehnično izvajal v Eurosistemovem sistemu za upravljanje zavarovanja (ECMS), je treba datum začetka uporabe podnebnega faktorja uskladiti z datumom nadgradnje ECMS, ki bo v drugem četrtletju leta 2026, zato bi se moral podnebni faktor uporabljati od 15. junija 2026.

(18) Zato je treba Smernico Evropske centralne banke (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ([1]) ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO SMERNICO:

Člen 1

Spremembe

Smernica (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) se spremeni:

1. člen 2 se spremeni:

   (a) vstavi se naslednja točka 7a:

   „(7a) ‚podnebni faktor‘ pomeni prilagoditev, s katero se lahko prilagodi vrednost, pripisana tržnemu finančnemu premoženju, ki ga izdajo nekatere nefinančne družbe in njihove skupine podjetij izdajatelja ter ki se mobilizira v zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, da se zmanjša možni finančni vpliv negotovosti, povezanih s podnebnim prehodom;“;

   (b) vstavi se naslednja točka 10a:

   „(10a) ‚skupina podjetij izdajatelja‘ pomeni za namene podnebnega faktorja skupino podjetij, ki delujejo kot en sam gospodarski subjekt in tvorijo poročevalsko enoto za namene predložitve konsolidiranih računovodskih izkazov, sestavljajo pa jo matična družba ter vse njene neposredne in posredne hčerinske družbe;“;

   (c) v točki 16 se črta točka (e);

   (d) v točki 23 se črtata točki (c) in (d);

   (e) točka 26a se črta;

   (f) točka 26b se črta;

([1]) Smernica Evropske centralne banke (EU) 2015/510 z dne 19. decembra 2014 o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (Smernica o splošni dokumentaciji) (ECB/2014/60) (UL L 91, 2.4.2015, str. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2015/510/oj).

(g) točka 31a se črta;

(h) točka 49 se črta;

(i) točka 50a se nadomesti z naslednjim:

„(50a) ‚repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila' pomeni repozitorij listinjenj v smislu člena 2, točka 23, Uredbe (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta (*), ki je registriran pri Evropskem organu za vrednostne papirje in trge (ESMA) v skladu s členom 10 navedene uredbe;

_____

(*) Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2402/oj).";

(j) točka 70 se nadomesti z naslednjim:

„(70) ‚netržno finančno premoženje' pomeni katero koli naslednje finančno premoženje: vezane depozite in bančna posojila;";

(k) točka 70a se črta;

(l) vstavi se naslednja točka 79a:

„(79a) ‚tveganje preostale vrednosti' pomeni tveganje, ki nastane v zvezi s plačilom iz finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) plačilo je strukturirano tako, da je sistematično odvisno od prodaje ali refinanciranja zadevnega blaga, brez dodatnih možnosti terjanja dolžnika za pokritje morebitnega primanjkljaja med izkupičkom prodaje blaga in vnaprej določenimi plačili iz finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, ali morebitnega primanjkljaja pri teh vnaprej določenih plačilih, ki nastane zaradi delno ali v celoti neuspešnega refinanciranja blaga;

(b) dolžnik ima med drugim možnost, da z dostavo blaga v celoti poravna svoje plačilne obveznosti, ni pa dolžan pokriti morebitnega primanjkljaja med izkupičkom prodaje blaga in vnaprej določenimi plačili iz finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, ali morebitnega primanjkljaja pri teh vnaprej določenih plačilih, ki nastane zaradi delno ali v celoti neuspešnega refinanciranja blaga;

(c) v primeru iz točke (a) ali (b), ne glede na obstoj obveznosti ponovnega odkupa, jamstva ali druge obveznosti tretje osebe ali stranke v transakciji, da izvede vnaprej določeno plačilo ali pokrije morebitni primanjkljaj med izkupičkom prodaje blaga in vnaprej določenimi plačili iz finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, ali morebitni primanjkljaj pri teh vnaprej določenih plačilih, ki nastane zaradi delno ali v celoti neuspešnega refinanciranja blaga;";

(m) vstavi se naslednja točka 79b:

„(79b) ‚organ za reševanje' pomeni organ za reševanje, kakor je opredeljen v členu 2(1), točka 18, Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*), ali Enotni odbor za reševanje, ustanovljen v skladu s členom 42 Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (**);

_____

(*) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj).

(**) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj)".;

(n) vstavi se naslednja točka 80a:

„(80a) ‚ukrep za zmanjšanje tveganj' pomeni kateri koli naslednji ukrep: (a) določitev zgornje meje zneska zagotovljene likvidnosti po odpravi omejitve dostopa nasprotne stranke do operacij denarne politike Eurosistema s standardno zapadlostjo en teden ali manj, tudi kadar okvirni koledar teh operacij določa izjemoma daljšo zapadlost; (b) omejitev mobilizacije v zavarovanje za zadržane mobilizirane listinjene vrednostne papirje in krite obveznice v lastni uporabi, kakor so navedeni v členu 3(5) oziroma (2a) Smernice Evropske centralne banke (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) (*), ali za drugo finančno premoženje, ki ga Eurosistem šteje za nelikvidno; in (c) zahteva za izpolnjevanje dodatnih kapitalskih zahtev, kakor jih določi pristojni organ v skladu s členom 104(1), točka (a), Direktive 2013/36/EU, poleg izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013;

_____

(*) Smernica Evropske centralne banke (EU) 2016/65 z dne 18. novembra 2015 o odbitkih pri vrednotenju, ki se uporabljajo pri izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2015/35) (UL L 14, 21.1.2016, str. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2016/65/oj).";

2. v členu 10 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Povratne transakcije za umikanje likvidnosti so zavarovane s finančnim premoženjem, ki ga zagotovi Eurosistem. Kriteriji primernosti za to finančno premoženje so enaki tistim, ki veljajo za primerno finančno premoženje, ki se uporablja pri povratnih transakcijah za povečevanje likvidnosti, v skladu z delom 4. Pri povratnih transakcijah za umikanje likvidnosti se ne uporabljajo odbitki pri vrednotenju niti podnebni faktorji.";

3. člen 62 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) brezpogojen znesek glavnice, ki je linearno vezan na eno samo referenčno mero v obliki indeksa domače inflacije za dolžniške instrumente, denominirane v eurih, britanskih funtih, jenih ali ameriških dolarjih. Linearna vezava pomeni nadomestilo v razmerju ena proti ena za inflacijo, zabeleženo v referenčni meri v obliki indeksa domače inflacije (omogoča pa pozitivne spodnje meje in/ali zgornje meje).";

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Pri dolžniških instrumentih, ki so skladni z odstavkom 1, točka (b), in imajo strukturo kuponov, kakor je navedena v členu 63(1), točka (ba), se morajo kuponi vezati na isto referenčno mero v obliki indeksa domače inflacije kot glavnica.";

4. v členu 63 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Dolžniški instrumenti so primerni, če imajo do zapadlosti eno od naslednjih struktur kuponov:

(a) fiksni ali večstopenjski kuponi ali so brezkuponski instrumenti, z vnaprej določenim razporedom kuponov in vnaprej določenimi vrednostmi kuponov,

(b) variabilni kuponi, ki niso vezani na referenčno mero v obliki indeksa inflacije in imajo naslednjo strukturo: obrestna mera kupona = (referenčna mera * l) ± x, pri čemer je f ≤ obrestna mera kupona ≤ c, kjer velja:

(i) v primeru dolžniških instrumentov, denominiranih v eurih, je referenčna mera v posameznem trenutku samo eno od naslednjega:

— obrestna mera na eurskem denarnem trgu, katere uporaba je dovoljena v Uniji v skladu z Uredbo (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta (*), npr. eurska kratkoročna obrestna mera (€STR) (vključno s konformno ali povprečno dnevno obrestno mero €STR), EURIBOR ali podoben indeks; za prvi in/ali zadnji kupon je lahko referenčna mera linearna interpolacija med dvema ročnostma iste obrestne mere na eurskem denarnem trgu, npr. linearna interpolacija med dvema ročnostma obrestne mere EURIBOR,

— stopnja za zamenjave s konstantno zapadlostjo, npr. CMS, EIISDA, EUSA,

— donosnost državne obveznice iz euroobmočja ali indeksa več državnih obveznic iz euroobmočja z zapadlostjo enega leta ali manj;

(ia) v primeru dolžniških instrumentov, denominiranih v britanskih funtih, jenih ali ameriških dolarjih, je referenčna mera v posameznem trenutku samo eno od naslednjega:

— ena sama obrestna mera na denarnem trgu, katere uporaba je dovoljena v Uniji v skladu z Uredbo (EU) 2016/1011, v valuti, v kateri so dolžniški instrumenti denominirani,

— katera koli druga sprejemljiva referenčna obrestna mera za tujo valuto, ki jo kot tako določi Svet ECB;

(ii) f (spodnja meja), c (zgornja meja), l (faktor vzvoda) in x (pribitek) so, če so prisotni, številke, ki so vnaprej opredeljene ob izdaji ali se lahko skozi čas spreminjajo samo v skladu z načrtom, vnaprej opredeljenim ob izdaji, pri čemer je l večji od nič v celotni življenjski dobi finančnega premoženja;

(ba) variabilni kuponi, ki so vezani na referenčno mero v obliki indeksa domače inflacije za ustrezno valuto denominacije, tj. euro, britanski funt, jen ali ameriški dolar, če:

(i) so inflacijsko neprilagojeni fiksni del kupona in morebitni drugi pribitki, ki se prištevajo ali odštevajo, fiksni ali se lahko skozi čas spreminjajo samo v skladu z načrtom, vnaprej opredeljenim ob izdaji;

(ii) je nadomestilo za inflacijo linearno vezano na eno samo referenčno mero v obliki indeksa domače inflacije – možne izjeme od tega so pozitivne spodnje in zgornje meje ter primeri, ko se ob zabeleženih obdobjih deflacije nadomestilo za inflacijo izračuna glede na najvišjo raven indeksa cen, doseženo za nedavne datume izplačila kuponskih plačil (kot v primeru obveznic *Buoni del Tesoro Poliennali (BTP) Italia*);

(iii) so spodnje in zgornje meje, če so prisotne, številke, ki so vnaprej opredeljene ob izdaji ali se lahko skozi čas spreminjajo samo v skladu z načrtom, vnaprej opredeljenim ob izdaji;

(iv) ti variabilni kuponi nimajo drugih kompleksnih sestavin;

(c) večstopenjski ali variabilni kuponi, pri katerih so stopnje vezane na cilje uspešnosti na področju trajnostnosti, če:

(i) skladnost s cilji uspešnosti na področju trajnostnosti pri izdajatelju ali katerem koli podjetju, ki spada v isto skupino izdajatelja obveznic, povezanih s trajnostnostjo, preveri neodvisna tretja oseba v skladu s pogoji dolžniškega instrumenta in

(ii) izdajatelj ni preklical ali opustil uporabe stopnjevanja obrestne mere in/ali z njim povezanega stopnjevanega plačila niti se tak preklic ali opustitev uporabe ni zgodila na drug način.

_____

(*) Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1011/oj).“;

5. člen 65 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 65*

Valuta denominacije tržnega finančnega premoženja

Dolžniški instrumenti so primerni, če so denominirani v eni od naslednjih valut: euro, ena od nekdanjih valut držav članic, katerih valuta je euro, britanski funt, jen ali ameriški dolar.“;

6. člen 66 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Dolžniški instrumenti, denominirani v eurih, so primerni, če so izdani v EGP, dolžniški instrumenti, ki so denominirani v britanskih funtih, jenih ali ameriških dolarjih, pa so primerni, če se izdani v euroobmočju, oboji pa samo, če so izdani pri CDD, ki upravlja (i) primerni SPVP ali (ii) SPVP s primerno povezavo s primernim SPVP.“;

(b) odstavek 3 se črta;

7. vstavi se naslednji člen 66a:

„*Člen 66a*

Oblika izdaje nekaterih vrst tržnega finančnega premoženja

1. Naslednji kriteriji primernosti bi se morali uporabljati samo za mednarodne dolžniške instrumente, izdane prek mednarodnih centralnih depotnih družb v obliki zbirnih listin (*global notes*) in predstavljene v fizičnem (papirnem) potrdilu ali elektronski (digitalni) kopiji papirne zbirne listine.

(a) Če so ti instrumenti izdani v obliki zbirnih prinosniških listin (*global bearer form*), morajo biti izdani v obliki novih zbirnih listin (*new global notes*) in deponirani pri skupnem skrbniku (*common safekeeper*), ki je mednarodna centralna depotna družba ali CDD, ki upravlja (i) primerni SPVP ali (ii) SPVP s primerno povezavo s primernim SPVP. Ta zahteva ne velja za mednarodne dolžniške instrumente, izdane v obliki zbirnih prinosniških listin, ki so bili v obliki klasičnih zbirnih listin (*classical global notes*) izdani pred 1. januarjem 2007, in za povečanja obstoječih izdaj (*fungible tap issuances*) teh listin, ki so bile izdane pod isto kodo ISIN, ne glede na datum povečanja obstoječe izdaje.

(b) Če so ti instrumenti izdani v obliki zbirnih imenskih listin (*global registered form*), morajo biti izdani v skladu z novo strukturo hrambe mednarodnih dolžniških instrumentov. To ne velja za mednarodne dolžniške instrumente, ki so bili v obliki zbirnih imenskih listin izdani pred 1. oktobrom 2010.

2. Mednarodni dolžniški instrumenti v obliki posamičnih listin (*individual note form*), ki so predstavljeni v posamičnih fizičnih (papirnih) potrdilih, niso primerni, razen če so bili v obliki posamičnih listin izdani pred 1. oktobrom 2010.

3. Za mednarodne dolžniške instrumente, ki se izdajo prek mednarodnih centralnih depotnih družb v popolnoma nematerializirani obliki, si Eurosistem pridržuje pravico, da preveri, da ti instrumenti ne povzročajo pomembnih tveganj, ki bi lahko vplivala na Eurosistem kot imetnika zavarovanja, in so veljavno nastali po pravu, ki velja za te instrumente, ne glede na to, s pomočjo katere tehnologije se izdajo.“;

8. člen 70 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Dolžniški instrumenti so primerni, če jih izda izdajatelj, ustanovljen v EGP ali v državi skupine G10 zunaj EGP, ob upoštevanju izjem iz odstavkov 3a do 7 tega člena in člena 81a(4). Pri tržnem finančnem premoženju z več kot enim izdajateljem ta zahteva velja za vsakega izdajatelja.“;

(b) doda se naslednji odstavek 7:

„7. Pri dolžniških instrumentih, denominiranih v britanskih funtih, jenih ali ameriških dolarjih, mora biti izdajatelj ustanovljen v EGP.“;

9. člen 72 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 72*

Kriteriji primernosti za listinjene vrednostne papirje

1. Listinjeni vrednostni papirji z bonitetno oceno, ki ustreza najmanj stopnji kreditne kvalitete 2 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema, so primerni za kreditne posle Eurosistema, če izpolnjujejo (a) splošne kriterije primernosti, ki se nanašajo na vse vrste tržnega finančnega premoženja, določene v oddelku 1, razen zahtev iz člena 62, ki se nanašajo na znesek glavnice, in (b) posebne kriterije primernosti, določene v členih 73 do 79a.

2. Listinjeni vrednostni papirji z bonitetno oceno, ki ustreza stopnji kreditne kvalitete 3 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema, so primerni za kreditne posle Eurosistema, če izpolnjujejo zahteve iz odstavka 1 in dodatne posebne kriterije primernosti, določene v členu 79b.“;

10. člen 73 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Listinjeni vrednostni papirji so primerni, če je finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, homogeno, tj. o njem mora biti možno poročati zgolj po eni od vrst predlog za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, določenih v izvedbenih tehničnih standardih, ki jih sprejme Komisija v skladu s členom 7(4) Uredbe (EU) 2017/2402, pri čemer se te vrste nanašajo na:

(a) stanovanjska hipotekarna posojila;

(b) posojila malim in srednje velikim podjetjem;

(c) posojila za nakup avtomobila;

(d) potrošniška posojila;

(e) terjatve iz naslova lizinga;

(f) terjatve iz naslova kreditnih kartic.“;

(b) doda se naslednji odstavek 7:

„7. Izdajatelj listinjenega vrednostnega papirja ne sme biti izpostavljen tveganju preostale vrednosti.“;

11. člen 78 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 78

Razpoložljivost podatkov na ravni posameznega posojila za listinjene vrednostne papirje

1. Listinjeni vrednostni papirji postanejo ali ostanejo primerni, če dajo zadevne stranke repozitoriju listinjenj v skladu s tem členom na voljo celovite in standardizirane podatke na ravni posameznega posojila o skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji.

1a. Podatki na ravni posameznega posojila se predložijo za vsako posamezno transakcijo z uporabo ustreznih predlog, določenih v izvedbenih tehničnih standardih, ki jih sprejme Komisija v skladu s členom 7(4) Uredbe (EU) 2017/2402. Ustrezna predloga, ki jo je treba predložiti, je odvisna od vrste finančnega premoženja, s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, kakor je določeno v členu 73(1), točke (a) do (f).

1b. Podatki na ravni posameznega posojila se poročajo najmanj četrtletno, vendar najpozneje en mesec po datumu zapadlosti plačila obresti iz naslova zadevnih listinjenih vrednostnih papirjev. Za namene predlog iz odstavka 1a je ‚presečni datum sklada finančnega premoženja' datum, ko je bil za zadevno poročilo opravljen posnetek poslovanja finančnega premoženja, ki služi kot zavarovanje listinjenemu vrednostnemu papirju, zadevni ‚datum predložitve poročila' pa je največ dva meseca po takem presečnem datumu sklada finančnega premoženja.

1c. Za zagotovitev skladnosti z zahtevami iz odstavkov 1, 1a in 1b repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila za vsako transakcijo samodejno preveri skladnost in točnost poročil vseh novih in posodobljenih podatkov na ravni posameznega posojila.“;

12. vstavi se naslednji člen 79b:

„Člen 79b

Dodatni kriteriji primernosti za listinjene vrednostne papirje z bonitetno oceno, ki je enaka stopnji kreditne kvalitete 3

1. Listinjeni vrednostni papirji z bonitetno oceno, ki je enaka stopnji kreditne kvalitete 3 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema, so primerni, če izpolnjujejo naslednje dodatne posebne kriterije primernosti:

(a) sklad finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim je zavarovan listinjeni vrednostni papir, ob izdaji listinjenega vrednostnega papirja ali ob poznejši vključitvi v sklad – na primer z zamenjavo ali nadomestitvijo finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok – ne vsebuje posojil, pri katerih je zamuda s plačilom obresti ali glavnice daljša od 90 dni in je pri dolžniku prišlo do neplačila, kakor je opredeljeno v členu 178 Uredbe (EU) št. 575/2013, ali kadar obstajajo utemeljeni razlogi za dvom, da bo plačilo teh obresti ali glavnice v celoti izvedeno;

(b) sklad finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, ne vsebuje posojil, ki so ali so kadar koli bila strukturirana posojila, sindicirana posojila ali posojila s finančnim vzvodom;

(c) dokumentacija o transakciji z listinjenimi vrednostnimi papirji vsebuje določbe o neprekinjenosti servisiranja.

2. Nasprotna stranka listinjenih vrednostnih papirjev, ki izpolnjujejo dodatne posebne kriterije primernosti iz odstavka 1, ne sme predložiti v zavarovanje, če sama nasprotna stranka ali katera koli tretja oseba, ki je z njo v tesni povezavi, zagotavlja obrestno zaščito v zvezi s tem listinjenim vrednostnim papirjem.

3. Za namene tega člena se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) ‚strukturirano posojilo' pomeni posojilo, katerega struktura vključuje podrejena bančna posojila;

(b) ‚sindicirano posojilo' pomeni posojilo, ki ga da skupina posojilodajalcev v sindikatu za posojanje;

(c) ‚posojilo s finančnim vzvodom' pomeni posojilo, ki se odobri družbi, ki ima že znatno stopnjo zadolženosti, na primer za financiranje odkupa ali prevzema, kadar se posojilo uporabi za pridobitev deleža v družbi, ki je hkrati dolžnik pri tem posojilu;

(d) ‚določbe o neprekinjenosti servisiranja' pomeni določbe v pravni dokumentaciji listinjenega vrednostnega papirja, ki vsebujejo določbe o nadomestnem izvajalcu servisiranja ali določbe o iskalcu nadomestnega izvajalca servisiranja;

(e) ‚določbe o iskalcu nadomestnega izvajalca servisiranja' pomeni določbe, ki: (i) zahtevajo imenovanje iskalca nadomestnega izvajalca servisiranja in njegovo pooblastitev, da najde primernega nadomestnega izvajalca servisiranja v 60 dneh od dogodka, ki sproži imenovanje iskalca, da se zagotovi pravočasno plačilo in servisiranje listinjenega vrednostnega papirja; ter (ii) določajo, da ne sme biti hkratnih tesnih povezav med izvajalcem servisiranja, iskalcem nadomestnega izvajalca servisiranja in banko, pri kateri ima izdajatelj račun;

(f) ‚določbe o nadomestnem izvajalcu servisiranja' pomeni določbe, ki: (i) določajo dogodke, ki sprožijo postopek zamenjave izvajalca servisiranja in so povezani s spremembami bonitetne ocene izvajalca servisiranja, neizpolnjevanjem obveznosti izvajalca servisiranja in/ali drugimi za panogo standardnimi dogodki, ki sprožijo postopek zamenjave izvajalca servisiranja; ter (ii) določajo, da nadomestni izvajalec servisiranja ne sme biti v tesni povezavi z izvajalcem servisiranja.";

13. v členu 82(1) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) Listinjeni vrednostni papirji morajo imeti bonitetne ocene, ki jih zagotovita vsaj dve različni sprejeti zunanji bonitetni instituciji, in sicer v obliki dveh javnih bonitetnih ocen, ene od vsake od teh sprejetih zunanjih bonitetnih institucij, ki morata ustrezati najmanj stopnji kreditne kvalitete 3 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema.";

14. v členu 87 se doda naslednja tabela:

„*Tabela 9*

Implicitna bonitetna ocena za izdajatelje ali garante, ki so brez bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij

	Razporeditev izdajateljev ali garantov po Uredbi (EU) št. 575/2013	Izpeljava implicitne bonitetne ocene znotraj bonitetnega okvira Eurosistema za izdajatelja ali garanta, ki spada v ustrezen razred
Razred 1	Regionalne države, lokalne oblasti in subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah, ki jih pristojni organi za namene kapitalskih zahtev obravnavajo po členih 115(2) in 116(4) Uredbe (EU) št. 575/2013 na enak način kot centralno državo	Dodeli se jim bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za centralno državo, pod katere jurisdikcijo je subjekt ustanovljen
Razred 2	Druge regionalne države, lokalne oblasti in subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah	Dodeli se jim bonitetna ocena, ki je eno stopnjo kreditne kvalitete (*) nižja od bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije za centralno državo, pod katere jurisdikcijo je subjekt ustanovljen
Razred 3	Subjekti javnega sektorja, kakor so opredeljeni v točki 75 člena 2, ki niso subjekti javnega sektorja iz uredbe o kapitalskih zahtevah	Obravnavajo se kot izdajatelji ali dolžniki zasebnega sektorja, torej njihovo tržno finančno premoženje ni primerno

(*) Informacije o stopnjah kreditne kvalitete so objavljene na spletni strani ECB."

15. v členu 89 se doda naslednji odstavek 6:

„6. Bančna posojila, ki se razvrstijo kot nedonosne izpostavljenosti v skladu s členom 47a(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, niso primerne vrste bančnih posojil, četudi so krita z jamstvom, ki je sprejemljivo po naslovu IV.“;

16. v delu 4, naslov III, poglavje 1, se črta oddelek 3 z naslovom „Kriteriji primernosti za hipotekarne dolžniške instrumente“, ki vsebuje člen 107;

17. v delu 4, naslov III, poglavje 1, se črta oddelek 4 z naslovom „Kriteriji primernosti za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili“, ki vsebuje člene 107a do 107f;

18. v členu 108 se črta točka (b);

19. v členu 109 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Brez poseganja v člen 89(6) in člen 92 nasprotne stranke zadevno NCB najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne obvestijo o kakršnemkoli kreditnem dogodku, ki jim je poznan, vključno z zamudo pri plačilih dolžnikov bančnih posojil, mobiliziranih v zavarovanje, ter umaknejo ali zamenjajo finančno premoženje, če zadevna NCB to zahteva.“;

20. člen 110 se spremeni:

(a) odstavek -1 se nadomesti z naslednjim:

„-1. Celoviti interni bonitetni sistemi NCB, ki jih Eurosistem sprejema v skladu s splošnimi kriteriji sprejemljivosti iz naslova V v delu 4, se uporabljajo kot primarni bonitetni vir za ocenjevanje kreditne kvalitete dolžnikov in garantov bančnih posojil, mobiliziranih v zavarovanje, če je na voljo bonitetna ocena iz sprejetega celovitega internega bonitetnega sistema domače NCB ali druge NCB.“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Nasprotne stranke, ki mobilizirajo bančna posojila v zavarovanje, lahko izberejo en dodaten bonitetni sistem ali vir med drugimi bonitetnimi viri, ki jih Eurosistem sprejema v skladu s splošnimi kriteriji sprejemljivosti iz naslova V v delu 4. Bonitetni sistem ali vir, izbran v skladu s tem odstavkom, se imenuje sekundarni bonitetni sistem ali vir nasprotne stranke. Sekundarni bonitetni sistem ali vir se lahko uporabi samo, če za zadevnega dolžnika ali garanta ni na voljo nobena bonitetna ocena iz sprejetega celovitega internega bonitetnega sistema NCB.“;

(c) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Domača NCB lahko svojim nasprotnim strankam dovoli, da uporabijo več kot dva bonitetna sistema ali vira, če domači NCB predložijo zahtevo, ustrezno utemeljeno s poslovnimi razlogi, ki izhajajo iz nezadostnega pokritja primarnega in sekundarnega bonitetnega vira ali sistema. Domača NCB lahko na zahtevo nasprotne stranke dovoli, da kot tretji bonitetni sistem ali vir uporabi statistične interne bonitetne sisteme, ne da bi od te nasprotne stranke zahtevala, da predloži izjavo, ustrezno utemeljeno s poslovnimi razlogi.“;

21. v delu 4, naslov III, poglavje 2, se črta oddelek 2 z naslovom „Zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete hipotekarnih dolžniških instrumentov“, ki vsebuje člen 112;

22. v delu 4, naslov III, poglavje 2, se črta oddelek 3 z naslovom „Zahteve glede kreditne kvalitete Eurosistema za netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili“ ki vsebuje člen 112a;

23. člen 119 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Bonitetne informacije, na podlagi katerih Eurosistem ocenjuje primernost finančnega premoženja, primernega za zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, morajo zagotoviti bonitetni sistemi, ki pripadajo enemu od naslednjih štirih virov:

(a) zunanjim bonitetnim institucijam;

(b) celovitim internim bonitetnim sistemom NCB;

(c) statističnim internim bonitetnim sistemom NCB;

(d) internim bonitetnim sistemom nasprotnih strank.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Znotraj posameznega bonitetnega vira, navedenega v odstavku 1, je lahko več bonitetnih sistemov. Bonitetni sistemi morajo izpolnjevati kriterije sprejemljivosti, določene v tem naslovu. Seznam sprejetih bonitetnih sistemov, tj. seznam sprejetih zunanjih bonitetnih institucij, celovitih internih bonitetnih sistemov NCB in statističnih internih bonitetnih sistemov NCB, je objavljen na spletni strani ECB.“;

24. člen 121 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Splošni kriteriji sprejemljivosti in operativni postopki za celovite interne bonitetne sisteme in statistične interne bonitetne sisteme nacionalnih centralnih bank“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. NCB se lahko odločijo, da za namene izdelave bonitetne ocene uporabijo svoj celoviti interni bonitetni sistem ali statistični interni bonitetni sistem. Odločitev NCB za uporabo svojega celovitega ali statističnega internega bonitetnega sistema je odvisna od postopka za sprejetje, ki ga opravi Eurosistem.“;

(c) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Bonitetna ocena se s celovitim ali statističnim internim bonitetnim sistemom lahko izdela vnaprej ali na posebno zahtevo nasprotne stranke ob priglasitvi finančnega premoženja nacionalni centralni banki, ki uporablja celoviti ali statistični interni bonitetni sistem (v nadaljnjem besedilu: NCB s celovitim ali statističnim internim bonitetnim sistemom).“;

(d) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. V zvezi z odstavkom 2 NCB s celovitim ali statističnim internim bonitetnim sistemom, ki se ji priglasi finančno premoženje, v zvezi s katerim je treba oceniti primernost dolžnika ali garanta, ob predložitvi obvesti nasprotno stranko bodisi o statusu primernosti bodisi o času, potrebnem za izdelavo bonitetne ocene. Če je celovit ali statistični interni bonitetni sistem omejen po obsegu in ocenjuje samo določene vrste dolžnikov ali garantov ali če NCB s celovitim ali statističnim internim bonitetnim sistemom ni zmožna prejeti informacij in podatkov, potrebnih za bonitetno oceno, ta NCB o tem nemudoma obvesti nasprotno stranko. V obeh primerih se zadevni dolžnik ali garant šteje za neprimernega, razen če finančno premoženje izpolnjuje zahteve glede kreditne kvalitete v skladu z alternativnim bonitetnim virom ali bonitetnim sistemom, ki ga nasprotna stranka sme uporabljati v skladu s členom 110. V primeru, da mobilizirano finančno premoženje zaradi poslabšanja kreditne sposobnosti dolžnika ali garanta postane neprimerno, se finančno premoženje umakne na prvi možni datum. Ker ne obstaja niti pogodbeno razmerje med nefinančnimi družbami in NCB s celovitim ali statističnim internim bonitetnim sistemom niti pravna obveznost teh družb, da bi tej NCB zagotavljale informacije, ki niso javne, se informacije zagotavljajo prostovoljno.“;

(e) odstavek 4 se črta;

25. člen 128(1) se spremeni:

(a) točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) odbitke pri vrednotenju, kakor so določeni v Smernici (EU) 2016/65 (ECB/2015/35);“;

(b) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) gibljivo kritje (dnevno vrednotenje po tržnih cenah):

Eurosistem zahteva, da primerno finančno premoženje, ki se uporablja pri povratnih transakcijah za povečevanje likvidnosti, skozi čas ohranja tržno vrednost, prilagojeno z odbitki in morebitnimi podnebnimi faktorji. Če dnevno merjena vrednost primernega finančnega premoženja pade pod določeno raven (nezadostno zavarovanje), domača NCB od nasprotne stranke zahteva, da zagotovi dodatno finančno premoženje ali denarna sredstva, in sicer s pozivom h kritju v skladu s členom 136. Podobno NCB, če po opravljenem prevrednotenju vrednost primernega finančnega premoženja preseže določeno raven, vrne presežna denarna sredstva;“;

(c) doda se naslednja točka (e):

„(e) od 15. junija 2026 podnebni faktor, kakor je določeno v Prilogi XIIb.“;

26. v členu 136 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Če mobilizirano finančno premoženje po vrednotenju ter uporabi odbitkov in morebitnih podnebnih faktorjev ne ustreza zahtevani višini, ki je izračunana na ta dan, se izvede poziv h kritju v skladu s postopki, določenimi v členu 11 Smernice (EU) 2024/3129 (ECB/2024/22). Če vrednost primernega finančnega premoženja, ki ga je nasprotna stranka mobilizirala v zavarovanje, po opravljenem prevrednotenju presega seštevek zneska, ki ga dolguje nasprotna stranka, in, kjer je primerno, gibljivega kritja, NCB vrne presežna denarna sredstva, ki jih je nasprotna stranka zagotovila za namene poziva h kritju.“;

27. v členu 138(3) se črta točka (c);

28. v členu 141 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Nasprotna stranka ne sme predložiti ali uporabiti za zavarovanje nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih je izdala kreditna institucija ali kateri koli drug subjekt, ki je s to kreditno institucijo v tesni povezavi, kolikor skupna vrednost takega zavarovanja, ki ga je izdala ta kreditna institucija ali drug subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, presega 2,5 % skupne vrednosti finančnega premoženja, ki ga ta nasprotna stranka uporabi kot zavarovanje, po uporabi veljavnih odbitkov in morebitnih podnebnih faktorjev. Ta prag se ne uporablja v naslednjih primerih:

(a) če vrednost takega finančnega premoženja po uporabi veljavnih odbitkov in morebitnih podnebnih faktorjev ne presega 50 milijonov EUR;

(b) če za to finančno premoženje jamči subjekt javnega sektorja, ki je upravičen do odmerjanja davkov, z jamstvom, ki ima značilnosti, določene v členu 114, ali

(c) če je to finančno premoženje izdala agencija, multilateralna razvojna banka ali mednarodna organizacija.“;

29. naslov dela 5 se nadomesti z naslednjim:
„SANKCIJE ZA NEIZPOLNJEVANJE OBVEZNOSTI NASPROTNE STRANKE“;

30. člen 155 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 155*

Denarne kazni za neupoštevanje določenih operativnih pravil

1. Če nasprotna stranka ne izpolnjuje obveznosti iz člena 154(1), Eurosistem naloži denarno kazen za vsak primer neizpolnjevanja obveznosti. Za namene dela 5 vsako posamezno finančno premoženje, mobilizirano v zavarovanje, na katero vpliva primer neizpolnjevanja obveznosti, pomeni neizpolnitev obveznosti. Denarna kazen, ki se uporabi, obsega:

(a) fiksni znesek v višini 500 EUR za vsak primer neizpolnjevanja obveznosti, o katerem NCB obvesti nasprotno stranko, ne glede na število različnega finančnega premoženja, mobiliziranega v zavarovanje, na katero vpliva primer neizpolnjevanja obveznosti;

(b) spremenljivi znesek, ki se izračuna v skladu s Prilogo VII, oddelek I, za vsako finančno premoženje, mobilizirano v zavarovanje, na katero vpliva primer neizpolnjevanja obveznosti.

2. Skupna denarna kazen, ki se uporabi, kakor se izračuna v skladu z odstavkom 1 in Prilogo VII, se zmanjša za 50 % v katerem koli od naslednjih primerov samoprijavljenega neizpolnjevanja obveznosti:

(a) če nasprotna stranka odpravi neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1), točka (c), in o tem obvesti NCB, preden NCB, ECB ali zunanji revizor o neizpolnjevanju obvesti nasprotno stranko;

(b) če nasprotna stranka obvesti NCB o primeru neizpolnjevanja obveznosti, ki (i) ga NCB in ECB nista odkrili ter (ii) se je zgodil v zvezi z demobiliziranim finančnim premoženjem. Znižanje denarne kazni se ne uporablja za finančno premoženje, ki je predmet postopka preverjanja v teku, s katerim je nasprotna stranka seznanjena, ker jo je o tem obvestila NCB, ECB ali zunanji revizor.“;

31. člen 156 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 156*

Nedenarne kazni za neupoštevanje določenih operativnih pravil

1. Če nasprotna stranka ne izpolnjuje obveznosti iste vrste, kakor je navedena v členu 154(1), točka (a) ali (b), velja naslednje:

(a) Eurosistem lahko začasno izključi nasprotno stranko ob tretjem in vsakem naslednjem primeru takega neizpolnjevanja obveznosti v 12-mesečnem obdobju, če sta v zvezi z vsakim takim primerom neizpolnjevanja obveznosti izpolnjena pogoja (i) in (ii):

(i) naložena je bila denarna kazen;

(ii) nasprotna stranka je bila obveščena o vsakokratni odločitvi o naložitvi denarne kazni;

(b) 12-mesečno obdobje iz točke (a) se izračuna od datuma obvestitve o prvem primeru neizpolnjevanja obveznosti iste vrste, kakor je navedena v členu 154(1), točka (a) ali točka (b), kot je ustrezno. Prvi samoprijavljeni primer neizpolnjevanja obveznosti, kakor je opisano v členu 155(2), ki se zgodi v zadevnem 12-mesečnem obdobju, se ne šteje za primer neizpolnjevanja obveznosti.

2. Začasna izključitev, ki jo Eurosistem izreče po odstavku 1, velja za vsako naslednjo operacijo odprtega trga, ki je iste vrste kot operacija odprtega trga, zaradi katere je bila naložena denarna kazen, kakor je navedeno v odstavku 1.

3. Obdobje začasne izključitve, izrečene v skladu z odstavkom 1, se določi v skladu s Prilogo VII.

4. Če nasprotna stranka ne izpolnjuje obveznosti iste vrste, kakor je navedena v členu 154(1), točka (c), velja naslednje:

(a) Eurosistem lahko začasno izključi nasprotno stranko ob tretjem in vsakem naslednjem primeru neizpolnjevanja obveznosti v 12-mesečnem obdobju, če sta v zvezi z vsakim takim primerom neizpolnjevanja obveznosti izpolnjena pogoja (i) in (ii):

(i) naložena je bila denarna kazen;

(ii) nasprotna stranka je bila obveščena o vsakokratni odločitvi o naložitvi denarne kazni;

(b) 12-mesečno obdobje iz točke (a) se izračuna od datuma obvestitve o prvem primeru neizpolnjevanja obveznosti iste vrste, kakor je navedena v členu 154(1), točka (c). Prvi samoprijavljeni primer neizpolnjevanja obveznosti, kakor je opisano v členu 155(2), ki se zgodi v zadevnem 12-mesečnem obdobju, se ne šteje za primer neizpolnjevanja obveznosti;

(c) začasna izključitev, ki se izreče po točki (a), velja za prvo operacijo odprtega trga za povečevanje likvidnosti v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv, ki sledi obvestitvi o začasni izključitvi.

5. V izjemnih primerih lahko Eurosistem za obdobje treh mesecev začasno izključi nasprotno stranko iz vseh prihodnjih operacij denarne politike Eurosistema zaradi katerega koli primera neizpolnjevanja obveznosti iz člena 154(1). V tem primeru Eurosistem upošteva resnost primera in zlasti zadevne zneske, pogostost in trajanje neizpolnjevanja obveznosti.“;

32. člen 157 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 157*

Uporaba nedenarnih kazni za podružnice zaradi neupoštevanja določenih operativnih pravil

Kadar Eurosistem začasno izključi nasprotno stranko v skladu s členom 156(5), lahko ta začasna izključitev velja tudi za podružnice te nasprotne stranke, ki so ustanovljene v drugih državah članicah, katerih valuta je euro.“;

33. člen 158 se spremeni:

(a) v odstavku 2, četrti stavek, se beseda „eno“ nadomesti s „kar koli“;

(b) v odstavek 2 se vstavi naslednja točka (-a):

„(-a) ni možnosti, da bi nasprotna stranka pravočasno ponovno vzpostavila izpolnjevanje zadevnih kapitalskih zahtev;“;

(c) v odstavku 3 se doda naslednji pododstavek:

„V primeru zamude pri zagotavljanju ustreznih informacij za posamezno referenčno obdobje zaradi dogodkov, na katere nasprotna stranka ne more vplivati, se roki za poročanje ob koncu četrtletja, določeni za to posamezno četrtletje, podaljšajo:

(a) za osem tednov za nasprotne stranke, ki izpolnjujejo kriterije primernosti iz člena 55, točka (b)(i) ali (ii); ali

(b) za dva tedna za nasprotne stranke, ki so navedene v členu 55, točka (b)(iii).“;

(d) vstavita se naslednja odstavka 4a in 4b:

„4a. Eurosistem za nasprotne stranke iz odstavka 4 odpravi omejitev dostopa do operacij denarne politike Eurosistema s standardno zapadlostjo enega tedna ali manj, tudi kadar okvirni koledar teh operacij predvideva izjemoma daljšo zapadlost. Odprava omejitve začne učinkovati na delovni dan po sprejetju sheme za reševanje ali ukrepa za reševanje, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) organ za reševanje je Eurosistem obvestil o prihodnjem reševanju najmanj 48 ur pred delovnim dnem, ko naj bi se omejitev dostopa odpravila;

(b) organ za reševanje je pisno potrdil:

(i) da je bila sprejeta shema za reševanje v skladu s členom 18(1) Uredbe (EU) št. 806/2014 ali ukrep za reševanje v skladu z nacionalno zakonodajo, s katero se izvaja člen 32 Direktive 2014/59/EU;

(ii) da je shema za reševanje ali ukrep za reševanje začel veljati, kadar je to ustrezno v skladu s členom 18(7) Uredbe (EU) št. 806/2014;

(c) shema za reševanje ali ukrep za reševanje v zvezi z nasprotno stranko, za katero velja omejitev, ne predvideva uporabe instrumenta premostitvene institucije v skladu s členom 25 Uredbe (EU) št. 806/2014 ali nacionalno zakonodajo, s katero se izvaja člen 40 Direktive 2014/59/EU;

(d) pristojni organ je pisno potrdil, da nasprotna stranka iz odstavka 4 po sprejetju sheme za reševanje ali ukrepa za reševanje izpolnjuje kapitalske zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 na posamični in/ali konsolidirani podlagi, ob upoštevanju sprejetja in začetka veljavnosti sheme za reševanje ali ukrepa za reševanje.

V primeru zamude pristojnega organa ali organa za reševanje pri izpolnitvi pogojev iz točk (a) do (d) lahko odprava omejitve začne učinkovati z ustreznim zamikom.

Eurosistem lahko omejitev v celoti odpravi, če pristojni organ zagotovi informacije iz člena 55a(1) in če je nasprotna stranka finančno trdna v skladu s členom 55, točka (c).

Če pristojni organ informacij iz člena 55a(1) ne zagotovi v 12 tednih po sprejetju sheme za reševanje ali ukrepa za reševanje, Eurosistem omeji dostop nasprotne stranke do operacij denarne politike Eurosistema iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja.

4b. Brez poseganja v uporabo ukrepov za obvladovanje tveganj v skladu s členom 128(2) lahko Eurosistem v zvezi z nasprotno stranko, ki je navedena v odstavku 4, po odpravi omejitve iz odstavka 4a uporabi kateri koli ukrep za zmanjšanje tveganj, določen v členu 2, točka 80a.“;

(e) doda se naslednji odstavek 7a:

„7a. Diskrecijski ukrepi iz odstavka 1, ki jih lahko Eurosistem sprejme iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja, lahko temeljijo na katerih koli informacijah, ki vzbujajo resne pomisleke glede finančne trdnosti nasprotne stranke.“;

34. priloge II, VII in VIII se spremenijo v skladu s Prilogo I k tej smernici;

35. besedilo iz Priloge II k tej smernici se vstavi kot nova Priloga XIIb.

Člen 2

Začetek učinkovanja in izvedba

1. Ta smernica začne učinkovati na dan, ko so o njej uradno obveščene NCB.

2. NCB sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za uskladitev s to smernico, in jih uporabljajo od 30. marca 2026. O besedilih in sredstvih, ki se nanašajo na te ukrepe, obvestijo ECB najpozneje do 4. marca 2026.

Člen 3

Naslovniki

Ta smernica je naslovljena na vse centralne banke Eurosistema.

V Frankfurtu na Majni, 22. januarja 2026

Za Svet ECB
predsednica ECB
Christine LAGARDE

PRILOGA I

Priloge II, VII in VIII k Smernici (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) se spremenijo:

1. v Prilogi II se doda naslednja točka (v):

„(v) ali se avkcija izvede s polno dodelitvijo, če to pride v poštev.“;

2. Priloga VII se nadomesti z naslednjim:

„*PRILOGA VII*

IZRAČUN SANKCIJ, KI SE NALOŽIJO V SKLADU Z DELOM 5, IN DENARNIH KAZNI, KI SE NALOŽIJO V SKLADU Z DELOM 7

I. IZRAČUN DENARNIH KAZNI, KI SE NALOŽIJO V SKLADU Z DELOM 5

1. Kadar mora nacionalna centralna banka (NCB) naložiti kateri od svojih nasprotnih strank denarno kazen v skladu z delom 5, izračuna spremenljivi znesek te kazni v skladu z vnaprej določeno kazensko obrestno mero, kakor sledi.

   (a) Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1), točka (a), (b) ali (c), se spremenljivi znesek denarne kazni izračuna po obrestni meri mejnega posojila, ki je veljala na dan, ko se je neizpolnjevanje začelo, povečani za 2,5 odstotne točke.

   (b) Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1), točka (d) ali (e), se spremenljivi znesek denarne kazni izračuna po obrestni meri mejnega posojila, ki je veljala na dan, ko se je neizpolnjevanje začelo, povečani za 5 odstotnih točk. Ob ponovljenem neizpolnjevanju obveznosti iz člena 154(1), točka (d), ali obveznosti iz člena 154(1), točka (e), v obdobju 12 mesecev od dneva prvega neizpolnjevanja se kazenska obrestna mera zviša za dodatnih 2,5 odstotne točke za vsak naslednji primer neizpolnjevanja obveznosti.

2. Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1), točka (a) ali (b), se spremenljivi znesek denarne kazni izračuna po kazenski obrestni meri, določeni v skladu z odstavkom 1, točka (a), od zneska zavarovanja ali denarnih sredstev, ki ga nasprotna stranka ni mogla dostaviti ali poravnati, pomnoženo s koeficientom X/360, kjer je X število koledarskih dni, največ sedem, ko nasprotna stranka ni zavarovala ali poravnala: (a) dodeljenega zneska, navedenega v obvestilu uspešnim ponudnikom, v obdobju do zapadlosti operacije; ali (b) preostalega zneska posamezne operacije, kadar NCB izvede predčasna prenehanja, v preostalem obdobju trajanja operacije.

3. Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1), točka (c), se spremenljivi znesek denarne kazni izračuna za vsako zadevno finančno premoženje po kazenski obrestni meri, določeni v skladu z odstavkom 1, točka (a), od vrednosti neprimernega finančnega premoženja ali finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka ne sme mobilizirati ali uporabiti, po uporabi odbitkov in morebitnega podnebnega faktorja, kakor sledi:

   (a) v primeru neprimernega finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka predloži NCB, se upošteva vrednost neprimernega finančnega premoženja po uporabi odbitkov in morebitnega podnebnega faktorja; ali

   (b) v primeru tržnega finančnega premoženja, ki je bilo sprva primerno, vendar je postalo neprimerno ali ga nasprotna stranka ne sme več mobilizirati ali uporabiti, se upošteva vrednost po uporabi odbitkov in morebitnega podnebnega faktorja za finančno premoženje, ki ni bilo umaknjeno do začetka osmega koledarskega dne od trenutka, ko je primerno finančno premoženje postalo neprimerno ali po katerem ga nasprotna stranka ne sme več mobilizirati ali uporabiti.

4. Zneski iz odstavka 3, točki (a) in (b), se pomnožijo s koeficientom X/360, kjer je X število koledarskih dni, največ sedem, ko nasprotna stranka ni izpolnjevala obveznosti v zvezi z uporabo finančnega premoženja, predloženega v zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema. V primeru odstavka 3, točka (b), se izračun X začne po izteku obdobja odloga sedmih koledarskih dni.

   *[[vrednost neprimernega finančnega premoženja po uporabi odbitkov (in morebitnega podnebnega faktorja) na prvi dan neizpolnjevanja obveznosti] EUR * (veljavna obrestna mera mejnega posojila na dan začetka neizpolnjevanja obveznosti + 2,5 %) * [X]/360 = […] EUR]]*

5. Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1), točka (c), ki je posledica preseganja praga za predložitev ali uporabo nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih je izdala kreditna institucija ali subjekti, s katerimi je ta v tesni povezavi, kakor je določeno v členu 141 (v nadaljnjem besedilu: prekoračitev omejitve), se obdobje odloga uporabi, kakor sledi:

   (a) Obdobje odloga sedmih koledarskih dni se uporabi, če je prekoračitev omejitve posledica spremembe v vrednotenju po uporabi odbitkov in morebitnega podnebnega faktorja, ne da bi bili predloženi dodatni taki nezavarovani dolžniški instrumenti in ne da bi bilo finančno premoženje (vključno z zapadlim finančnim premoženjem) umaknjeno iz celotnega sklada finančnega premoženja, na podlagi naslednjega dejstva:

      (i) vrednost teh že predloženih nezavarovanih dolžniških instrumentov se je povečala ali

      (ii) skupna vrednost sklada finančnega premoženja se je zmanjšala.

      V teh primerih se od nasprotne stranke zahteva, da v obdobju odloga prilagodi vrednost svojega celotnega sklada finančnega premoženja in/ali vrednost takih nezavarovanih dolžniških instrumentov, da zagotovi skladnost z veljavno omejitvijo.

   (b) V primeru predložitve dodatnih nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih izdajo kreditna institucija ali subjekti, s katerimi je ta v tesni povezavi, nasprotna stranka ni upravičena do obdobja odloga.

6. Če je nasprotna stranka predložila informacije, ki negativno vplivajo na vrednost njenega zavarovanja z vidika Eurosistema v povezavi s členom 145(4), npr. netočne informacije o neodplačanem znesku uporabljenega bančnega posojila, ki so ali so bile napačne ali zastarele, ali če nasprotna stranka ne predloži pravočasno informacij, ki se zahtevajo po členu 101(1), točka (a)(iv), se za izračun denarne kazni v skladu z odstavkom 3 upošteva obseg (vrednost) zavarovanja, na katero so informacije negativno vplivale, in se ne uporabi obdobje odloga. Če se netočne informacije popravijo v ustreznem roku za obvestitev, npr. v primeru bančnih posojil najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne v skladu s členom 109(2), se kazen ne naloži.

7. Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1), točka (d) ali (e), se spremenljivi znesek denarne kazni izračuna po kazenski obrestni meri, določeni v skladu z odstavkom 1, točka (b), od zneska nedovoljenega dostopa nasprotne stranke do mejnega posojila ali od zneska neplačanega posojila Eurosistema.

II. IZRAČUN NEDENARNIH KAZNI, KI SE NALOŽIJO V SKLADU Z DELOM 5

Začasna izključitev zaradi neizpolnjevanja obveznosti iz člena 154(1), točka (a) ali točka (b)

9. Kadar se uporabi obdobje začasne izključitve v skladu s členom 156(1), NCB izreče začasno izključitev v skladu z naslednjimi pravili:

   (a) če znesek nedostavljenega zavarovanja ali denarnih sredstev znaša do 40 % skupnega zavarovanja ali denarnih sredstev, ki naj bi se dostavila, se izreče enomesečna izključitev;

   (b) če znesek nedostavljenega zavarovanja ali denarnih sredstev znaša med 40 % in 80 % skupnega zavarovanja ali denarnih sredstev, ki naj bi se dostavila, se izreče dvomesečna izključitev;

   (c) če znesek nedostavljenega zavarovanja ali denarnih sredstev znaša med 80 % in 100 % skupnega zavarovanja ali denarnih sredstev, ki naj bi se dostavila, se izreče trimesečna izključitev.

III. IZRAČUN DENARNIH KAZNI, KI SE NALOŽIJO V SKLADU Z DELOM 7

1. NCB izračunajo denarno kazen, ki se naloži po členu 166(4a), v skladu z naslednjimi pravili:

   (a) Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 166(4a) se denarna kazen izračuna po obrestni meri mejnega posojila, ki je veljala na dan, ko se je neizpolnjevanje začelo, povečani za 2,5 odstotne točke.

(b) Denarna kazen se izračuna po kazenski obrestni meri, ugotovljeni v skladu z odstavkom (a), od zneska denarnih sredstev, ki ga nasprotna stranka ni mogla vrniti ali plačati, ali od vrednosti finančnega premoženja, ki ni bilo dostavljeno, pomnoženo s koeficientom X/360, kjer je X število koledarskih dni, največ sedem, ko nasprotna stranka ni: (i) vrnila katerega koli zneska posojila ali plačala cene povratnega nakupa ali drugače zapadlih denarnih sredstev ali (ii) dostavila finančnega premoženja ob zapadlosti ali ko je bila to drugače dolžna storiti v skladu s pogodbenimi dogovori ali predpisi.

2. Za izračun denarne kazni v skladu z odstavkom 1, točka (a) in točka (b), se uporabi naslednja formula:

*[[znesek denarnih sredstev, ki ga nasprotna stranka ni mogla vrniti ali plačati, ali vrednost finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka ni mogla dostaviti] EUR * (obrestna mera mejnega posojila, ki je veljala na dan, ko se je neizpolnjevanje začelo, povečana za 2,5 odstotne točke) * [X]/360 (kjer je X število koledarskih dni, ko nasprotna stranka ni izvedla plačila, vračila ali dostave) = […] EUR].“;*

3. Priloga VIII se črta.

PRILOGA II

Vstavi se naslednja nova Priloga XIIb:

„PRILOGA XIIB

DOLOČITEV PODNEBNIH FAKTORJEV, KI SE UPORABLJAJO ZA TRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE, DA SE ZMANJŠAJO NEGOTOVOSTI, POVEZANE S PODNEBNIM PREHODOM

1. Podnebni faktor iz člena 128(1), točka (e), te smernice se uporablja za tržne dolžniške instrumente, ki jih izdajo nefinančne družbe in njihove skupine podjetij izdajatelja, razen za:

   (a) dolžniške instrumente, ki jih izdajo agencije, kakor so opredeljene v členu 2, točka 2;

   (b) dolžniške instrumente, ki jih izdajo subjekti za prenehanje, kakor so opredeljeni v členu 2, točka 99a;

   (c) dolžniške instrumente, katerih bonitetna ocena temelji na členu 87(2), točki (a) in (b); ter

   (d) dolžniške instrumente, ki jih izdajo kreditne institucije v skupini podjetij izdajatelja.

2. Za vsako finančno premoženje *i* družbe *j* v sektorju *s* se izračuna ocena občutljivosti na negotovosti, povezane s podnebnim prehodom (v nadaljnjem besedilu: ocena negotovosti), za kar se uporabi naslednja formula:

$$u_{i,j,s} = V_i \times E_j \times S_s$$

   z naslednjimi spremenljivkami:

   (a) za sektor značilni stresor S_s, ki se izpelje iz skupnega povečanja pričakovanega primanjkljaja na ravni sektorja v neugodnem scenariju prehoda glede na osnovni scenarij v okviru zadnjega razpoložljivega Eurosistemovega podnebnega stresnega testa. Ta metrika je enaka za vse finančno premoženje, ki ga izdajo subjekti v določenem sektorju;

   (b) za izdajatelja značilna izpostavljenost E_j, ki temelji na obratni vrednosti ‚podnebnega rezultata' v okviru programa nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja, kakor je določen v Prilogi k Sklepu Evropske centralne banke (EU) 2016/948 (ECB/2016/16) (*). Ta metrika je enaka za vse finančno premoženje, ki ga izda isti subjekt;

   (c) za finančno premoženje značilna ranljivost V_i, ki je enaka kvadratnemu korenu preostale zapadlosti tega finančnega premoženja. Ta metrika je specifična za vsako finančno premoženje.

3. Ocena negotovosti za posamezno finančno premoženje se pretvori v ‚podnebni faktor' (CF) za to finančno premoženje po naslednji formuli:

$$CF(u_{i,j,s}) = a + (1-a)\frac{1}{e^{u_{i,j,s} \times b}}$$

   z naslednjima parametroma:

   (a) parameter ***a*** določi Svet ECB, temelji pa zlasti na skupnem pričakovanem primanjkljaju v vseh sektorjih v neugodnem scenariju prehoda glede na osnovni scenarij v okviru zadnjega razpoložljivega Eurosistemovega podnebnega stresnega testa;

   (b) parameter ***b*** določi Svet ECB, temelji pa zlasti na mediani ocen negotovosti $\overline{u}$ vsega finančnega premoženja, za katero se uporablja podnebni faktor, in se izračuna po naslednji formuli z naravnim logaritmom:

$$b = \ln\left(1 + \frac{1}{\overline{u}}\right).$$

   (c) Parametra *a* in *b* sta enaka za vse finančno premoženje, za katero se uporabljajo podnebni faktorji. Najvišji možni podnebni faktor ima finančno premoženje z najnižjo oceno negotovosti, najnižji možni podnebni faktor pa je enak *a* za finančno premoženje z najvišjo oceno negotovosti.

4. Vrednost zavarovanja iz naslova vsakega finančnega premoženja ali znesek posojila, ki se lahko odobri na podlagi tega finančnega premoženja, ki ga predloži nasprotna stranka, se izračuna tako, da se vrednost tega finančnega premoženja, prilagojena z odbitki, pomnoži z morebitnim ustreznim podnebnim faktorjem.

5. Ocena negotovosti in podnebni faktor, ki se uporabljata za vsako finančno premoženje, se vsako leto posodobita. Finančnemu premoženju, ki postane primerno med dvema letnima posodobitvama, se na začetku dodeli podnebni faktor v višini mediane podnebnih faktorjev, ki se izračuna po naslednji formuli:

$$CF(u_{i,j,s}) = \begin{cases} \overline{CF}_b, \textit{ če je finančno premoženje obveznica} \\ \overline{CF}_{mtn}, \textit{ če je finančno premoženje srednjeročni dolžniški vrednostni papir} \\ \overline{CF}_{cp}, \textit{ če je finančno premoženje komercialni zapis} \end{cases},$$

pri čemer je $\overline{CF}_b$ mediana najnovejših podnebnih faktorjev vseh obveznic, za katere je bil ob zadnji letni posodobitvi izračunan podnebni faktor, $\overline{u}_{mtn}$ je mediana najnovejših podnebnih faktorjev vseh srednjeročnih dolžniških vrednostnih papirjev, za katere je bil ob zadnji letni posodobitvi izračunan podnebni faktor, in $\overline{u}_{cp}$ je mediana najnovejših podnebnih faktorjev vseh komercialnih zapisov, za katere je bil ob zadnji letni posodobitvi izračunan podnebni faktor. Ta podnebni faktor se uporablja do naslednje letne posodobitve ocen negotovosti in podnebnega faktorja.

(*) Sklep Evropske centralne banke (EU) 2016/948 z dne 1. junija 2016 o izvajanju programa nakupa vrednostnih papirjev podjetniškega sektorja (ECB/2016/16) (UL L 157, 15.6.2016, str. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2016/948/oj).“.